

Olvasónk írta

Az „Olvasónk írta” rovatban megjelenő vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség álláspontját. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a meg nem rendelt kéziratokat rövidítve, szerkesztve közölje, és ha úgy ítéli meg, biztosítsa az egyidejű reflexió lehetőségét.

„Kattints rá, Nagyi!”

Legutóbb a szomszéd város helyi lapjában bukkantam rá erre a felhívásra. Megirigyeltem tőlük a gondolatot, arra gondoltam, nálunk, Szarvason is lenne rá igény.

Sok helyen olvashattunk már erről a képzési programról, ahol is nagymamák, nagypapák számára hirdetik meg az internettel, egyáltalán a számítástechnikával való ismerkedést. Van, ahol akkora sikere volt, hogy már a „Folytassa, Nagyi!” foglalkozásokat szervezik.

El sem hiszi, aki nem próbálta, mennyire ki tud nyílni a világ az idősebb generációk számára is, ha akár csak egy csekély jártasságra is szert tehetnek ezen a téren.

A könyvtárakban, civil szervezetnél lehetőség van az internet ingyenes, használatára. Kérhetnénk az ő segítségüket a szervezésben. Talán lenne egy hozzáértő, türelmes oktató, egy segítő, akivel gyakorolni lehet, és mama, papa indulhat a barangolásban.

Esetleg még áldozna rá a család többi tagja is – mondjuk ez lenne a karácsonyi ajándék – hogy befizetnek számukra egy szerény részvételi díjat.

Mit szólnának hozzá, mondjuk a téli szünetben? Úgyis ott lesznek az unokák. Elmehetnek együtt a könyvtárba. A kicsik a könyvtárral ismerkedhetnek, mamáék pedig a világhálóval.

Milyen jó is az, ha lesz újabb közös élmény, közös téma. Most az unokák segítenének megérteni, mi is az a honlap, miért mondják minden műsor végén az e-mail címetek, hogy www. ez meg az .hu, és így tovább.

Szinte látom, amint erre legyintenek: Öreg vagyok és már ehhez. Tessék elhinni, ez nem igaz!

A mi mamánk sem fiatal már. És rákattintott... Úgy két éve. Azóta lemondta az újságokat, a neten olvassa a híreket. Népszerű fórumokon regisztráltatta magát, ahonnan mindig új és érdekes információkat kap. Mintha egy új közösséghez tartozna. Napi kapcsolatban vannak. „Üdvözljük Erzsébet!” Így jönnek az üzenetek.

És mamánk szép versek, szép gondolatok után kutat ezeken az oldalakon, melyeket megoszt velünk. Naponta „beszél” az unokákkal, e-maileket küldözgetnek egymásnak, msn-en, skipe-on társalognak. A régi kollégáknak, barátnőknak ma már képeslapküldőn megy az ünnepi jókívánság. Valami csodálatos, és milyen frissen tartja az elmét!

Nem lenne kedvük hozzá? Annyi kedves megmozdulás indult a „Lengyel Palota” közösségében, talán még ők is koordinálnák. Nos...? Tessék szólni bátran! Érdemes rákattintani!

DÉVA

Rendőrállamtól Banánköztársaságig és vissza

A nyolcvanas évek közepén voltamgimnazista, ahogymondják a puha diktatúra utolsó éveiben. A Pavilonból (ma Azték) hazafelé jövet egy-egy szombat estén „mocskos hosszuhajú csövesek” felkiáltás mellett kaptunk a rend félalnfábéta helyi öreitől a hátunkra a Kádár kolbásszal (fiatalabbak kedvéért gumibottal, újabb keletű nevén

Gyurcsány kolbász). 1986-ban (fontos az év is!) Pustavacson az ország akkori egyetlen rockfesztiválján az elmaradó P.Mobil koncert miatti „zavargásunkat” vízágyúval, lovasrohammal, kardlapozással, és könnygázzal tették helyre. Nem volt rajtuk símaszk, büszkén, öntudatosan vertek, löttek és kardoztak. Készültek, mert '56

harmincadik évfordulóján ezek minden tömegből be voltak szarva, holott minket mindez akkor még egyáltalán nem érintett meg, nem is tudtunk róla sokat, hisz nem volt tananyag. Később D.Z. és K.Z. évfolyamtársaimat kirúgták a Vajda Péter Gimnázium kollégiumából (egyiküket az intézményből is) mert október 23-án gyertyát tettek ki a szobájuk ablakába...

Az elmúlt 16 évben több kevesebb kihagyással mindig is az volt a szilárd meggyőződés, hogy egy korrupt gazemberek vezetete, pitiáner banánköztársaság útlevelét hordom a zsebemben, és ez mitagadás, néha elégedettséggel töltött el. Mert „vitézül kivívott szabadságunk” óta azért legalábbis nem kellett félnem a rend derék öreitől, noha a „szolgálok és védünk” szlogen néha „szétlaponak és végünk”-re módosult, de mégis valahogy egy oldalra tartozónak éreztem magunkat. A lefizető ittas-, és gyorsajtók, lefizetett rendőrök paradicsomában, a közös mutyizások, a hálapénzek és adott-vett számlák országában, bizton számíthattunk arra, hogy bár politikusaink, munkahelyi vezetőink stb, lopnak csalnak hazudnak

leginkább, de talán mi is részesei lehetünk Baksisisztán össznépi összekacsintásának.

Sok más, hozzám hasonlóan konzumidiótává aljasodott, polgártársammal együtt magam is a tévé képernyőjén keresztül élveztem az idei október 23-i eseményeket és nosztalgikus érzések kerítettek hatalmukba a látottak nyomán. Szinte bizsergett a hátam a megannyi fürgén suhogó gumibot láttán, és mi tagadás a reklámszünetben köhécselve idéztem vissza a könnygáz édeskesen csípős illatát, eszembe jutott L.U. barátom, aki a kardlapozástól véres hátát másnap este itthon már a csajozáshoz tulajdonképpen elengedhetetlen kitüntetésként mutogatta. Végül is egy puha diktatúrában éltünk, tulajdonképpen 30 évvel azelőtt agyon is lőhettek volna.

Megnyugtató látni, hogy visszatért minden a régi kerékvágásba, újra lesznek majd rendőrök (feltűnt valakinek, hogy mostanában a bunkó, agresszív barom megtestesítői nem rendőrök voltak?) reméljük nincs már messze a csengőfrász, a b-lista, a cenzorok és besúgóok világa sem.

Bukovinszky Béla

Revolúció és reformáció

Egy nappal az utcai harcok után Budapest utcáin csend uralkodik. Az Erzsébet híd megszokott képét mutatja, mintha nem is itt lett volna a nemzeti ünnep legnagyobb csatározása. A megszokotthoz képest csupán annyi a különbség, hogy alig egy-két autó halad errefelé- Félelmükben nyilván behúzódnak otthonaikba a pesti polgárok, és abban reménykednek, hogy több könnygázgránát már nem fog célt tévesztve, ablakokat betörve lakásukban landoli és robbanni. (Ugyanis ez is megtörtént 2006. október 23-án.)

Éjszaka van, éjfélhez közel. A polgári körök már megnyugodtak, hazamentek régen, hiszen a bejelentett ügdyöntő népszavazási kezdeményezés majd megoldja a napi gondokat, miután majd valamikor leghamarabb a

jövő év nyarán, hosszú parlamenti előkészítés és aláírásgyűjtési akció után kibújik a tojásból és életre kel... Az Astoria felé haladva csak a Magyarok Háza előtt látni néhány reménykedve gyülekező fiatal, akik nyilván kimaradtak a tájékoztatásból. Mert az alaposan megszervert taktika egyértelmű. Most mindenki pihen, felkészül a további demonstrációkra, s addig is folytatódik a különben is állandó készenlétre kárthatott rendőrség fásztása. A Blaha Lujza téri megállóknál a szokásos forgalom mutatkozik. A Nagykörúton haladva az Oktogon felé semmi sem mutatja a huszonnégy órával előbbi felfordulást. Ki tudja merre jár már a Nagykörúton keresztbe fordított BKV csuklós busz? Az Andrassy úton a Terror Há-